

URZĄD PATENTOWY

B27d 1/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20293.

Kl. 38 c, 1/01.

Henryk Piórnik
(Warszawa, Polska).

Sposób wyrobu dykt.

Patent dodatkowy do patentu Nr 20291.

Zgłoszono 5 sierpnia 1932 r.

Udzielono 25 czerwca 1934 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 25 czerwca 1949 r.

W patencie Nr 20291 opisano sposób wyrobu dykt, polegający na ługowaniu z fornierów drzewnych żywic, a następnie na sklejanu tak wyługowanych fornierów.

W patencie dodatkowym Nr 20292 opisano sposób wyrobu dykt, polegający na usunięciu żywic z fornierów drzewnych częściowo lub całkowicie przez gotowanie fornierów drzewnych w wodzie, a następnie na sklejanu jak w patencie Nr 20291. W patencie dodatkowym Nr 20292 zaznaczono również, że proces ługowania przebiega podobnie, a często znacznie lepiej, jeżeli do wody doda się potrzebne ilości

związków o charakterze mniej lub bardziej alkalicznym, np. boraksu, szkła wodnego, fosforanu sodowego.

Przy dalszych badaniach nad rozwiązaniem zagadnienia usuwania żywic, względnie ich nadmiaru, z fornierów drzewnych stwierdzono, że do tego celu poza właściwymi rozpuszczalnikami żywic oraz wodą roztworami wodnymi związków o charakterze alkalicznym i t. d. można stosować również roztwory wodne, zawierające substancje, posiadające zdolność rozpuszczania, emulgowania lub zmydlania żywic. Do substancyj takich zaliczyć można

różne pochodne sulfonowe i wielosulfonowe związków organicznych zarówno szeregu łańcuchowego, jak i pierścieniowego, rozpowszechnione często pod różnymi nazwami handlowymi, jak np. olej turecki, mydło zwyczajne, mydło monopolowe, nekal i wiele innych. Substancje te mogą być zarówno chemicznie czyste, jak i przedstawiać mieszaniny z innymi ciałami, np. z tłuszczami, rozpuszczalnikami tłuszczów i t. d. Oprócz tego substancje te mogą być stosowane, jak już wspomniano, w roztworze wodnym, same lub z dodatkiem innych substancyj, działających słabiej lub silniej rozpuszczająco, emulgująco lub rozszczepiająco, jak np. wodorotlenków metali alkalicznych lub metali ziem alkalicznych, jak np. sodu, potasu, wapnia, baru lub strontu, węglanu sodu lub potasu, siarczynów lub dwusiarczynów, boraksu, szkła wodnego, fosforanu sodowego, octanu sodowego i t. d.

Stwierdzono, że im działanie związków, wprowadzonych do roztworu wodnego, jest silniejsze, tem temperatura może być niższa, przyczem pożądanę jest ułatwienie dostępu wspomnianych związków do żywicy przez wzmożenie znanymi sposobami szybkości krążenia roztworu.

Sklejanie fornierów może być uskuteczniane bądź po wypłókanu fornierów, bądź bez ich płókania, po wysuszeniu lub

bez stosowania suszenia w sposób, opisany w patencie Nr 20291.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu dykt z fornierów według patentu Nr 20291 znamienny tem, że fornieri drzewne oczyszcza się z żywicy w całości lub częściowo przez rozpuszczanie żywicy, emulgowanie, zmydlenie lub rozszczepianie ich przy pomocy takich substancyj, jak pochodne sulfonowe lub wielosulfonowe związków organicznych, zarówno szeregu łańcuchowego jak i pierścieniowego, np. oleju tureckiego, mydła zwyczajnego, mydła monopolowego, nekalu w obecności wody, poczem po przepłókanu lub bez płókania wysuszone lub mokre fornieri powleka się lepiszczem, np. kazeiną, albuminą, klejem, a następnie po ułożeniu w stos w dowolnym kierunku włókien poddaje się ciśnieniu w prasie przy podwyższonej temperaturze, następnie chłodzi się je w prasie lub wyjmuje bez chłodzenia.

2. Sposób wyrobu według zastrz. 1, znamienny tem, że roztwory wodne tych substancyj stosuje się z dodatkiem substancyj, działających słabiej lub silniej rozpuszczająco, emulgująco lub rozszczepiająco.

Henryk Piórnik.